

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/371/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3111221760
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3111221760.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa P., so sídlom C. X, U., IČO: XX XXX XXX, zastúpeného W., IČO: XX XXX XXX, so sídlom C. X, U. proti odporcovi A. U., bytom D. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu M., so sídlom T. XX, R., IČO: XX XXX XXX, zastúpeného H.. G. J., advokátom, so sídlom v Y., Q. X, o zaplatenie 1.341,38 Eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, č.k. 12C/11/2012-50 zo dňa 11. júla 2012, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu v napadnutej časti - vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka m e n í tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 189,60 Eur, k rukám zástupcu vedľajšieho účastníka H.. G. J., do troch dní.

Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 20,11 Eur, k rukám zástupcu vedľajšieho účastníka H.. G. J., do troch dní.

odôvodnenie:

Okresný súd svojím uznesením v dôsledku späťvzatia návrhu podľa § 96 ods. 1, 3 O.s.p. konanie zastavil. Navrhovateľovi vrátil súdny poplatok v sume 73,37 Eur prostredníctvom Daňového úradu U. podľa § 11 ods. 3, 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Dôvodil, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko nezaplatením dlhu zaviniť podanie žaloby na súd. Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal z dôvodu neúčelnosti a nadbytočnosti ich vynaloženia. Vedľajší účastník je založený za účelom poskytovania ochrany spotrebiteľa, a teda má byť sám schopný poskytovať právnu ochranu spotrebiteľovi, ďalej má podpredsedu s právnickým vzdelaním a vo svojom vyjadrení k prejednávanej veci namietal len premlčanie. Nejde o zastupovanie na podnet alebo žiadosť odporcu, ale ide o vlastnú iniciatívu vedľajšieho účastníka a o hromadné zastupovania v spotrebiteľských veciach.

Proti tomuto uzneseniu vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník, ktorý žiadal, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že mu prizná náhradu trov prvostupňového konania 189,60 Eur titulom náhrady trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby (prevzatie a príprava). Uplatnil si i trovy odvolacieho konania 51,98 Eur. Uviedol, že navrhovateľ vzal návrh späť, čo znamená, že vstup vedľajšieho účastníka do konania je účinným prostriedkom na zabránenie porušovania spotrebiteľských práv. Argument súdu, že do konania vstúpil z vlastnej iniciatívy, bez konzultácie s odporcom a bez výzvy súdu na vyjadrenie, mal za nedôvodný. Vedľajší účastník do konania vstúpil v súlade s § 93 ods. 3 O.s.p., pričom nebolo jeho povinnosťou kontaktovať odporcu a zabezpečiť jeho súhlas so vstupom do konania. Zdôraznil, že ak by združeniu bolo odmietnuté právo na náhradu trov konania, znamenalo by

to nemožnosť reálnej ochrany spotrebiteľov. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc odvodzoval z čl. 47 ods. 2 Ústavy SR. Občiansky súdny poriadok pritom nevyklučuje, aby sa aj účastník, odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy, mohol dať zastúpiť zástupcom, a aby mu boli priznané trovy súvisiace s právnym zastupovaním. Rozhodnutie súdu prvého stupňa o trovách konania vedľajšieho účastníka je v rozpore s legislatívou Európskej únie, judikatúrou Súdneho dvora EÚ a nekorešponduje s novelizovaným znením § 137 O.s.p. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-279/09, z ktorého vyplýva, že združenie na ochranu spotrebiteľov má právo na advokáta, aj náhradu trov konania. Svoje tvrdenia podporil i odkazom na judikatúru súdov Slovenskej republiky. V prípade pochybností odvolacieho súdu navrhol konanie prerušiť a požiadať Súdny dvor EÚ o rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach týkajúcich sa práva na náhradu trov konania vedľajšieho účastníka - združenia na ochranu práv spotrebiteľov.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka navrhol uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdiť ako vecne správne. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania 51,98 Eur. Uviedol, že cieľom vedľajšieho účastníka je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch. Zastával názor, že takýto vedľajší účastník musí byť sám, z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc v súdnom konaní. Podľa údajov registrácie Ministerstva vnútra SR má združenie členov, ktorí majú právnické vzdelanie, pričom združenie môže podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. využívať aj podporu ministerstva. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 5Co 26/2012 a Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 17Co 164/2012. Citoval z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z. a vyvodil, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa na tento účel zriadeným subjektom, ktorý bude spôsobilý poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc. Poukázal na to, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na ich stav a vôľu odporcu, pričom pred oznámením o vstupe do konania nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Združenie opakuje procesné podania nadbytočne, bez uvedenia nových skutočností, týkajúcich sa predmetu sporu. K obdobnému záveru dospel i Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí, sp. zn. 6Co 141/2012 a Krajský súd v Banskej Bystrici, sp. zn. 17Co 91/2012. V zmysle uvedeného zastáva názor, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa podľa § 150 O.s.p. Súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušil právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov konaní podľa čl. 47 ods. 2, 3 Ústavy SR, čo vyvodil o.i. z nálezu Ústavného súdu SR, sp. zn. II. ÚS 78/03 a rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 16Co 100/2012. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje. K návrhu vedľajšieho účastníka na predloženie prejudiciálnej otázky uviedol, že tento návrh je nedôvodný a nespĺňa podmienky prejudiciálneho konania vzhľadom k tomu, že v každom jednotlivom prípade je nevyhnutné posudzovať účelnosť vynaložených trov konania.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie okresného súdu je potrebné v odvolaní napadnutej časti zmeniť podľa § 220 O.s.p. Vo veci bolo rozhodnuté bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol len výrok, ktorým bolo rozhodnuté o nepriznaní náhrady trov zastaveného konania vedľajšiemu účastníkovi. Vo zvyšku uznesenie okresného súdu nebolo napadnuté účastníkmi, nadobudlo právoplatnosť, a preto krajský súd uznesenie okresného súdu v tejto časti nepreskúmal (§ 206 O.s.p.).

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok alebo zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu. Pokiaľ výsledok konania nie je rozhodujúci pre náhradu trov konania, o náhrade trov konania sa rozhoduje podľa ust. § 146 O.s.p.

V zmysle ust. § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. nemá žiaden z účastníkov právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené. Ustanovenie odseku 2 tohto zákonného ustanovenia upravuje rozhodovanie o náhrade trov v prípade zastavenia konania v dôsledku späťvzatia návrhu. Podľa prvej vety tohto zákonného ustanovenia má povinnosť nahradiť trovy konania ten, kto zaviniť, že konanie muselo byť zastavené. Toto zavinenie je možné posudzovať len z procesného hľadiska, nakoľko

nárok na náhradu trov konania je nárokom, ktorý má oporu v ustanoveniach procesného práva, a preto o otázke, či účastník konania zaviniť, že konanie muselo byť zastavené, je z pohľadu relevancie významný iba procesný výsledok. Za predpokladu, že k späťvzatiu návrhu, ktorý bol podaný dôvodne, došlo pre správanie sa odporcu, je povinný hradiť náklady konania odporca (§ 146 ods. 2 druhá veta O.s.p.).

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom voči odporcovi domáhal zaplata 1.341,38 Eur spolu s úrokom z omeškania 14 % ročne zo sumy 1.144,39 Eur od 13.04.2007 do zaplata a náhrady trov konania. Podaním, doručeným súdu dňa 13.06.2012, vzal navrhovateľ svoj návrh v celom rozsahu späť a navrhol, aby súd konanie zastavil. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že dôvodom zastavenia konania voči odporcovi bolo späťvzatie návrhu, pričom navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť bez toho, že by odporca splnil to, čoho sa podaným návrhom voči nemu domáhal. Preto v zmysle ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. je navrhovateľ povinný nahradiť trovy konania.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal, pretože trovy právneho zastúpenia nepovažoval za účelné s tým, že vedľajší účastník ako občianske združenie na ochranu spotrebiteľa by mal sám z podstaty svojej existencie byť schopný poskytnúť právnu pomoc, a preto je nadbytočné a nehospodárne, aby bol v konaní právne zastúpený.

Odvolačný súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa nestotožňuje.

Podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47 ods. 2.

Z týchto dôvodov odvolací súd podľa § 220 O.s.p. zmenil uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

V danej veci sa navrhovateľ podaným návrhom proti odporcovi domáhal zaplata 1.341,38 Eur s úrokom z omeškania 14 % ročne zo sumy 1.144,39 Eur od 13.04.2007 do zaplata a náhrady trov konania, preto základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby podľa ust. § 10 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, účinne v čase vykonania úkonov právnych služieb, predstavuje 71,37 Eur. Právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal 2 úkony právnej služby, a to príprava a prevzatie zastúpenia (§ 14 ods. 1 písm. a) citovanej vyhlášky) a vyjadrenie k žalobe (§ 14 ods. 1 písm. b) citovanej vyhlášky), za ktoré mu patrí tarifná odmena v celkovej výške 142,74 Eur. Podľa ust. § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky patrí právnenému zástupcovi vedľajšieho účastníka aj náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške 7,63 Eur x 2 úkony, t. j. spolu vo výške 15,26 Eur. Vzhľadom k tomu, že právny zástupca vedľajšieho účastníka je platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvýšila sa odmena a náhrady vo výške 158 Eur podľa § 18 ods. 3 citovanej vyhlášky o 20 % DPH, t. j. o sumu 31,60 Eur. Trovy právneho zastúpenia v konaní pred súdom prvého stupňa tak spolu predstavujú sumu vo výške 189,60 Eur.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 20,11 Eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 189,60 Eur, predstavujúca náhradu trov konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b), § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 18,26 Eur, znížená na 1-icu základnej sadzby, t. j. 9,13 Eur za podanie odvolania dňa 03.08.2012, režijný paušál 7,63 Eur a 20 % DPH z odmeny a náhrad, t. j. 3,35 Eur, spolu trovy odvolacieho konania vo výške 20,11 Eur.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.